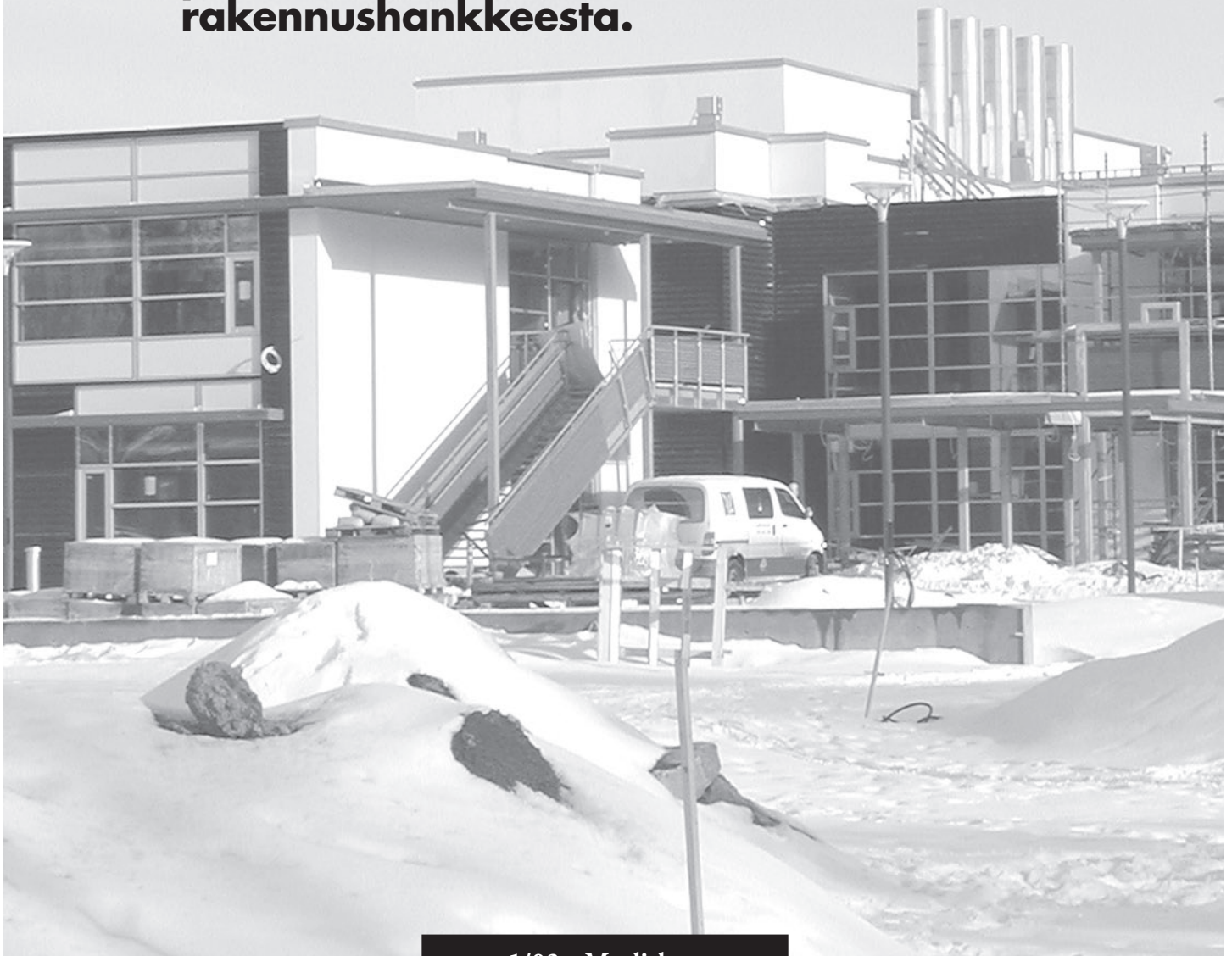

**Tervetuloa Lintuvaaran
Omakotiyhdistyksen
vuosikokoukseen
keskiviikkona 26.3. klo 18.30
Lintumetsän koululle
Kahvitarjoilu!**

**Espoon seurakuntayhtymästä tulee
joku kertomaan "Paulakosken tontin"
rakennushankkeesta.**

Puheenjohtajan palsta

Vuosi on taas vierähtänyt ja vuosikokous lähestyy

Omakotiyhdistyksen toiminta keskittyi viime vuonna hyvin paljon kaavoitus- ja liikenneasioihin osittain siksi, että alueemme joka suunnassa on jotain projektia suunnitteilla.

Yhdistys antoi lausuntoja ja vaikutti Puolustusvoimien komentokeskuksen kaavoitussuunnitelmiin, Espoon eteläosien yleiskaavaluonnokseen sekä Mäskylä III asemakaavaluonnokseen. Kehä I:n parannussuunnitelmista ja Kehä II:n ympäristövaikutusselvityksestä olemme myös tehneet huomautuksen. Lisäksi olemme vaatineet, että myös vanhat asuinalueet kuten Lintuvaara, otetaan entistä paremmin huomioon, kun seuraavan vuoden tiemäärärahoista päätetään – onhan vihdoinkin meidänkin tiestöä ja sadevesiviemärintiä parantaa.

Koululaisten kouluteiden turvallisuuden parantaminen on ollut yhtenä hankkeena ja tämä tietenkin edellyttäisi kevyenliikenteenväylien rakentamista, mutta ... ei ole rahaa! Joka tapauksessa kaupungin suunnalta on ollut havaittavissa pientä vastaantuloa – asiat vain vaativat jatkuvaa muistutusta.

Lintulaakson koulu on hyvää vauhtia valmistumassa ja uudet oppilaat aloittavat koulunsa siinä elokuussa. Koulu vaikuttaa erinomaiselta niin oppilaille kuin iltaharrastajillekin. Toivon, että kouluun saadaan mahdollisimman monipuoliset harrastusryhmät, jotta me lintuvaaralaiset voisimme kokea sen ”olohuoneeksi”, tilaksi johon on mukava mennä ja tavata muita lähialueen asukkaita.

Vuosikokouksessa yhdistykselle valitaan uusi johtokunta ja puheenjohtaja. Ajanpuutteen vuoksi en ole ehdolla seuraavalle kaudelle. Kaikki Lintuvaaran asioista kiinnostuneet ja niihin vaikuttamaan haluavat tervetuloa mukaan. Toimintamme perustuu työryhmiin (Kaavoitus ja liikenne, Ympäristö, Nuoriso), joten jos sinulla on ideoita esim. miten nuorison harrastusmahdollisuuksia alueellamme voisi kehittää, olisit hyvä vahvistus nuoriso-

työryhmäämme tai jos sinulla on visioita siitä, miten kierrätys alueellamme tulisi hoitaa, ympäristötyöryhmämme on kiinnostunut sinusta!

Vuosikokous pidetään 26.3. klo 18.30 Lintumetsän koululla.

Tervetuloa!

Timo Numminen

Liity jäseneksi OKY:een

Jäseneksi liittyminen on helppoa!

Maksat vain **7 euroa** (per talous) yhdistyksen tilille

Nordea-Leppävaara
238618-9514.

Maksaessasi ilmoita paitsi nimesi myös katuosoitteesi ja puhelinnumerosi!

Lintuvaaran Omakotiyhdistyksen johtokunta

Raimo Henttonen	Paikkalinnuntie 19 B	pk. 548 3070, 041-441 5388
Margit Lundström	Nostoväentie 1 A 2	pk. 5487 687, 041-533 7193, e-mail: margit.lundstrom@luukku.com
Timo Numminen, pj	Nostoväentie 4 A	pk. 512 2512, 040-736 0129, e-mail: timo.numminen@iss.fi
Matti Nurminen	Viserrystie 6	pk. 541 9244, e-mail: mato.nurminen@pp.inet.fi
Pekka Oksanen	Jääskeläntie 38	pk. 586 4763, 050-506 5465, e-mail: pekka.oksanen@radiolinja.fi
Päivi Pakkanen, siht.	Viserrystie 12	pk. 593 865, e-mail: paivi.k.pakkanen@helsinki.fi
Arja Pihlajisto	Hämeenkylläntie 29 B	pk. 5484 502, e-mail: arja@prestig.pp.fi
Markku Saarikoski	Varusmiehentie 16	pk. 0400-750 029, e-mail: markku.saarikoski@kolumbus.fi
Marja Sarmela	Katri Valantie 9A	pk. 040-7336612
Anu Sipilä	Hernekertuntie 6 C	pk. 5481 848,050-300 5684
Leila Vaalavirta	Pikkulinnunreitti 13 A	pk. 852 2909, e-mail: vaalavirta@luukku.com

Ilmoitustaulu omakotiyhdistyksen tiedotteita varten on Piken kioskin edessä.

Lintunen – Lintuvaaran Omakotiyhdistys ry:n tiedotuslehti ilmestyy neljästi vuodessa: maaliskuussa, toukokuussa, syyskuussa ja joulukuussa.
Lintuvaaran Omakotiyhdistyksen tilinumero:
Nordea-Leppävaara 238618-9514

Taitto: Masa Pulkkinen, Arja Pihlajisto
Painopaikka: Yleisjäljennös Oy, Pursimiehenkatu 26, 00150 Helsinki

Toimitus: Arja Pihlajisto, puh. 5484 502
Levikki: 1650 kpl

Lintuvaaran Omakotiyhdistys ry

TOIMINTAKERTOMUS 2002

Lintuvaaran Omakotiyhdistys ry perustettiin 1941 alunperin Leppävaaran Huvilanomistajien Yhdistyksen nimisenä. Yhdistyksen nimi muutettiin 1975 Leppävaaran – Lintuvaaran Omakotiyhdistys ry:ksi ja 1992 lähtien olemme toimineet nykyisellä nimellämme. Yhdistyksessämme oli vuoden lopussa yli 500 maksavaa jäsentaloutta ja muutama kannatusjäsen. Olemme täten Espoon kasvavin ja suurin asukas-yhdistys asukasluvuun suhteutettuna ja yksi suurimmista jäsenmäärällä mitattuna.

Johtokunta ja tilintarkastajat

Yhdistyksen toimintaa edusti johtokunta, johon kuului kymmenen jäsentä puheenjohtajan lisäksi. Yhdistyksen vuosikokous pidettiin 19.3. ja paikalla oli noin 50 jäsentämme. Vuosikokous valitsi yhdistyksen puheenjohtajaksi Timo Nummisen seuraavaksi 1-vuotiskaudeksi. Seuraavaksi 2-vuotiskaudeksi valittiin Pekka Oksanen, Päivi Pakkanen, Markku Saarikoski, Marja Sarmela ja Leila Vaalavirta. Erovuorossa olleista johtokunnan jäsenistä valittiin uudelleen Raimo Henttonen ja Arja Pihlajisto. Vanhoina jäseninä jatkoivat: Margit Lundström, Matti Nurminen ja Anu Sipilä.

Johtokunta jakaantui työryhmiin, jotka olivat (suluissa vetäjä) 1. Kaavoitus ja liikenne (Numminen), 2. Nuoriso (Vaalavirta) ja 3. Ympäristö (Sarmela). Koko johtokunta kokoontui toimintavuotensa aikana 10 kertaa.

Yhdistyksen varsinaisina tilintarkastajina toimi Reijo Järvtalo ja Martti Kärkkäinen. Heidän varamiehinä olivat Olavi Hokkanen ja Voitto Virta.

Toiminta

Omakotiyhdistyksen toiminta noudatti yhdistyksen sääntöjä, joiden mukaan mm alueen ja asukkaiden viihtyisyyttä on lisättävä ja aluetta koskevaan suunnitteluun on pyrittävä vaikuttamaan. Yhdistyksen toiminta kulminoitui alueen kaavoitukseen, puolustusvoimain komentokeskukseen, Kehä II:n ympäristövaikutusselvitykseen, liikenneolojen/-turvallisuuden ja ympäristön siisteyden parantamiseen. Yhdistyksen vuokraama telttakatos oli hyvin suosittu. Vuosikokouksessa Lintulaakson koulun rakennusaikainen rehtori Jukka Karhula sekä koulun suunnitelleet arkkitehdit kertoivat rakenteilla olevasta koulusta ja vastailivat ihmisten kysymyksiin.

A. Kaavoitus

Vuonna 2002 yhdistys antoi lausuntoja ja vaikutti Puolustusvoimien komentokeskuksen kaavoitus-suunnitelmiin, Espoon eteläosien yleiskaavaluonnokseen sekä Mäkkylä III asemakaavaluonnokseen.

B. Liikenne

Yhdistys toimitti kirjelmän Espoon tekniselle lautakunnalle, jossa vaadittiin pikaisia toimenpiteitä Lintuvaaran teiden turvallisuuden parantamiseksi. Marraskuussa pidimme palaverin Espoon teknisen keskuksen kanssa Lintulaakson koulua ympäröivistä teistä ja erityisesti kevyenliikenteen väylien rakentamisesta ennen kuin koulu aloittaa toimintansa. Myös Lintumetsän koululaisten koulutien turvallisuuden esitettiin parannuksia. Asioiden tärkeys ymmärrettiin ja ko. väylien suunnittelua onkin aikaistettu. Kehä II:n ympäristövaikutusselvityksen valmistuttua marraskuussa teimme huomautuksen, jossa yhdistys kannatti ensisijaisesti

0+ vaihtoehtoa, jossa olemassa olevaa tieverkostoa parannetaan ensin. Mikäli Kehä II kuitenkin toteutetaan kannatimme pohjoisempaa vaihtoehtoa, joka kulkee tunnelissa Lintuvaaran alitse. Espoon joukkoliikennekeskukselle laadimme kirjelmän linja-autoliikenteestä Lintuvaarassa, jossa pyysimme kiinnittämään huomiota eri linjojen eriaikaisuuteen siten että pitkiä, peräkkäisiä linja-autoletkoja ei pääsisi syntymään sekä vuoroväleihin siten että vuorot perustuisivat todelliseen tarpeeseen onhan linja-autoliikenne alueellamme lisääntynyt huomattavasti.

C. Nuoriso

Yhdistys keskittyi toimintavuonna lasten koulumatkojen turvallisuuden parantamiseen. Joulujuhlan ohjelman oli tehnyt Mäkkylän koulun oppilaat sekä Espoon tanssi- ja voimisteluklubin tytöt.

D. Ympäristö

Perinteelliset siivoustalkoot pidettiin 7.5. Alueemme siivoustavoite saavutettiin jälleen – kiitos runsaslukuisen osallistumäärän ja järjestäjien. K-kauppa Ykköshalli ja omistajapariskunta Sihvonon ansaitsevat suuret kiitokset erinomaisesta tarjoilusta!

Valitettavasti ympäristöstä piittaamattomuus ja roskaaminen on alueellemme lisääntynyt huomattavasti. Jatkuva roskien, ongelmajätteiden ja romujen tuominen ns. Paulakosken tontin kierrätyspisteeseen johtikin kaikkien keräysastioiden poisviemiseen ja pisteen sulkemiseen.

Stop töhryille! -projekti, jossa kaikki töhryt pyritään poistamaan heti niiden ilmestyttyä, alkoi myös Espoossa. Yhdistys kartoittikin Lintuvaaran alueen ja välitti tiedot kaikista puhdistettavista kohteista projektin vastaaville. Ko. kohteet on nyt puhdistettu.

Lintumetsän koulun oppilaat maalasivat yhdistyksen maaleilla muutamia bussipysäkkejä.

E. Yhteistyö

Yhteistyö lähialueiden muiden asukas-yhdistysten kanssa kulminoitui Kehä II:n ympäristövaikutusselvityksen perusparannussuunnitelmiin, Kehä II:n jatkon perusteluiden kyseenalaistamiseen sekä Puolustusvoimien komentokeskuksen rakennussuunnitelmiin.

Leppävaara-seuran kanssa osallistuimme yhdessä perinteisiin Raittikarnevaaleihin 5.9. Margit Lundström osallistui Konalan ympäristöalueen viheralueiden kehittämistyöryhmään. Lundström toimi edustajanamme myös Leppävaaran alueneuvottelukunnassa ja Espoon Kaupunginosayhdistysten Liitossa EKYL:ssä.

F. Tiedotus

Alueen päättiedottajana toimi Lintunen. Lehti ilmestyi neljä kertaa ja jaettiin johtokunnan toimesta ilmaiseksi 1.650 talouteen. Yhdistyksen ilmoitustaululla johtokunta tiedotti tapahtumista.

Johtokunta

Lintuvaaran Omakotiyhdistys ry

TOIMINTASUUNNITELMA 2003

1. Alueellinen toiminta

Lintuvaaran Omakotiyhdistys ry:n toiminnassa painottuu vuonna 2003 kaavoitus, liikennejärjestelyt, ympäristöasiat, nuorisotoiminta sekä paikallinen historia liittyen Espoon "Kansalaismuisti" -projektiin. Yhteistyömme paikallisten koulujen kanssa on toiminut hyvin, joten jatkamme edelleen erilaisten yhteistapahtumien järjestämistä. Alueeltamme alkanut Kylä kasvattaa -projekti on laajentunut Mäkkylään ja Vallikallioon. Osallistumme edelleen tähän toimintaan, jonka toteutuksen päävastuu on siirtynyt projektille itselleen.

Asukastilaisuuksia pyrimme järjestämään joko itse tai osallistumaan aktiivisesti viranomaisten järjestämiin tilaisuuksiin. Tällaisia tilaisuuksia ovat varsinkin kaavoitus (Srk-yhtymän rakennushanke ja Lintulaakson koulu) ja liikennejärjestelyt (koulujen lähialueet, Kehä II ja Mestarinsolmu/Kehä I).

2. Kaavoitus ja liikenne

Kaavoituksessa olemme aktiivisia seuraavissa aiheissa: Srk-yhtymän rakennushanke, Mäkkylä II/Lintulaakso I, Painiitty ja Puolustusvoimien komentokeskus. Seurakuntayhtymän kanssa neuvottelemme mm. jätekeräyspisteen ja pankkiautomaatin sijoitusmahdollisuudesta heidän uuden kiinteistönsä yhteyteen.

Liikenteessä seuraamme varsinkin Kehä II:n ympäristövaikutusselvitystä, Kehä I:n perusparannuksen etenemistä, Viidentien-risteyksen turvallisuuden parantamista, Lintumetsän ja Lintulaakson koulua ympäröivien kulkuyhteyksien rakentamista/parantamista.

3. Yhteistyö

Yhteistyömme jatkuu edelleen Suur-Leppävaaran asukasyhdistysten kanssa. Tulemme ympärillämme olevien asukas- ja vanhempainyhdistysten kanssa tekemään yhteiskirjelmiä yms. viranomaisille varsinkin kaavoituksen ja liikenteen osalta. Meillä on edustaja Leppävaaran alue-neuvottelukunnassa sekä Espoon Kaupunginosayhdistysten Liitto ry:ssä.

4. Tiedotustoiminta

Lintunen (levikki 1650 kpl) ilmestyy edelleen neljä kertaa vuodessa. Lehdessä julkaistaan aluehistoriaan liittyviä tekstejä sekä kannustetaan vanhoja asukkaita tallentamaan omia Lintuvaara-muistojaan. Lehti jaetaan ilmaiseksi jokaiseen talouteen toiminta-alueellamme. Lehden lisäksi johtokunta jakaa tarvittaessa muita tiedotteita kotitalouksiin sekä pyrkii tiedottamaan paikallislehdille Lintuvaaran asioista. Yhdistyksen ilmoitustaulu on edelleen käytössä sekä johtokunnan omiin että asukkaiden ilmoituksiin.

Yhdistyksen web-sivut pyritään saamaan Espoon kaupungin museon alle kuluvaan vuoden aikana.

5. Ympäristöasiat

Ympäristöstä huolehtiminen on edelleen yhdistyksen kulmakiviä. Tulemme jatkamaan hyväksi koettuja toimintamalleja mm. yhdessä Lintumetsän koulun kanssa korjaamalla ja maalaamalla bussipysäkkejä, tieviittoja jne. voimavarojen mukaan.

Lintuvaaran ala-asteen ja päiväkodin läheisyyteen, Lintukallion ja Monikon-puron alueelle toteutamme opetusta tukevan luonto-/historiapolon. Äijäntien päässä olevan muuntamoalueen siisteyttä tarkkaillaan sekä vaaditaan Espoon Sähköä/kaupunkia seuraamaan aluetta edelleen ja ehkäisemään sen roskaamista. Täsmäiskuja (ilmoituksia asukkaille, kiinteistöyhtiöille ja viranomaisille) tehdään edelleen asukkaiden huomautuksien ja tutkimuspyyntöjen johdosta.

Toukokuun alussa järjestetään perinteiset siivoustalkoot.

Lintuvaaran Omakotiyhdistys ry

TULOSLASKELMA JA TASE 1.1.–31.12.02

Vuosi 2002

Tulot	Varainhankinta	3 830,01
	Tiedotus	980,00
	Pankin korko	<u>13,57</u>
		<u>4 823,58</u>
Kulut	Varain hankinta	133,40
	Tiedotus	3 386,00
	Takoot yms.	155,07
	Muu varsin. toiminta	820,00
	Pankin kulut	<u>65,67</u>
		<u>4 590,14</u>
	<u>Tulos/voitto</u>	<u>233,44</u>
Vastaavaa	Rahaa pankissa	3 521,78
	Siirtosaatavat	<u>170,00</u>
		<u>3 691,78</u>
Vastattavaa	Oma pääoma	1 410,58
	Edell. v. voitto	1 324,18
	Tilikauden tulos	233,44
	Siirtovelat	<u>723,58</u>
		<u>3 691,78</u>

Vuosi 2001

Tulot	Varainhankinta	3 013,20
	Tiedotus	1 480,05
	Pankin korko	<u>7,89</u>
		<u>6 316,81</u>
Kulut	Varain hankinta	54,83
	Tiedotus	3 470,05
	Takoot yms.	434,54
	Muu varsin. toiminta	1 779,61
	Pankin kulut	<u>235,04</u>
		<u>5 974,08</u>
	<u>Tulos/voitto</u>	<u>342,74</u>
Vastaavaa	Rahaa pankissa	3 637,15
	Siirtosaatavat	<u>5,83</u>
		<u>3 642,98</u>
Vastattavaa	Oma pääoma	1 140,58
	Edell. v. voitto	1 370,88
	Tilikauden tulos	- 389,44
	Siirtovelat	908,22
	Tulos/voitto	<u>342,74</u>
		<u>3 642,98</u>

Lintuvaaran Omakotiyhdistys ry

TALOUSARVIO 2003

Tulot	Varainhankinta	3 500,00
	Tiedotus	1 800,00
	Muu varsinainen toiminta	500,00
	Muut tulot (avustus)	<u>2 100,00</u>
	Yhteensä	<u>7 900,00</u>

Menot	Tiedotus	4 200,00
	Takoot ja tilaisuudet	900,00
	Muu varsinainen toiminta	2 500,00
	Pankin maksut	<u>300,00</u>
		<u>7 900,00</u>

Pikkuhiljaa hiihtämään

Jo alkusyksystä minulle tehtiin selväksi, että Rukalle ei rapakuntoisia mukaan huolit. Joka ladunmutkaan ei jäädä odottelemaan läähättäviä peränpitäjiä. Moisesta epäluottamuksesta päätin reipastua ja ryhdistäytyä. Luontoaitikin tuli avukseni ja ripotteli tarpeeksi hiutaleita jo varhain syksyllä, jotta pääsin kuntoani koettelemaan. Sukset, porkat ja monot olin hankkinut jo edellisinä lumettomina talvina, jolloin niitä, kauniinvärisiäkin, myytiin pilkkahintaan. Huolsin välineeni huolella parhaiden oppien mukaan, tahnaa keskelle ja kyntteliä päihin ja sitten suksille.

Asuinalueemme autuuksiin kuuluu, että suksien päälle voi heittäytyä jos ei nyt ihan kotiportailta, niin ainakin korttelin päästä pääsee jo metsään, pelloille ja pientareille. Iso apu oli sauvoista, joihin saatoin turvata alkumatkalla horjahdellessani koiranulkoilutuspolulla, sillä kaatumistapaturman sattuessi olisi pusakkaan saattanut jäädä rusehtavan löyhkäävä tahra. Ilokseni saatoin kuitenkin todeta, että taito oli vielä tallella vuosien takaa, sillä ilman ainuttakaan "akkaa" taiteilin itseni kunnon ladulle. Matkalla saatoin vielä aivan läheltä ihastella jyhkeää

kallionseinämää, johon puolustusvoimat eivät päässetkään kolojaan kaiveramaan.

"Alkoi uljas nouseminen, pysty, mutta voitollinen" kuten jo Lauri Viita aikoinaan totesi, vaikka tuolloin oli kyse luteista ja tapetista eikä niinkään laduista ja liikunnallisia lahojaan testaavasta kansalaisesta. Mäkeä noustessani panin merkille, että suksien pohjaan tuhriamani tahna ei ollut taattua tavaraa, koska jouduin taas turvautumaan porkkapariini, ettei koko kainoensiyritys olisi valunut tykkäänään takapakia. Vihdoin mäen päällä läähättäessäni käväisi aatoksissani jo pari huolestunutta ajatusta, miten mahtaa käydä laskusuhdanteissa. Ravistin kuitenkin moiset mietteet mielestäni, sillä latu suorastaan viekoitteli eteenpäin.

Sivakoin männikössä siis kuin vanha tekijä. Väkeä hiihti vastaan, mutta vielä enemmän tuntui hiihtävän ohi. Oli vuorotahtia ja tasatyöntöä ja monenlaista muuta lykintää, joita koitin jäljitellä päästäkseni joutuisammin eteenpäin. Luistelutyöliä en arvannut edes yrittää, sillä siinä sohimisessa rähmälleenmeno näytti todennäköiseltä ellei jopa ilmeiseltä näin tottumattomalta.

Päätin aloittaa maltillisesti tämän kunnonkohotuksen ja kiersin vain lyhimmän, kahden ja puolen kilometrin lenkin, missä mäetkin olivat niin leppoisia, että lapsikin niistä lankeamatta selviää ja aikuinen säilyttää itsetuntonsa. Seuraavalla kerralla pistin

pitoa pidemmälle pohjaan ja valitsen neljän kilometrin lenkin, missä mäetkin ovat vaativampia, mutta lumeen kun tussahtaa, ei paljoa satu. Yritin myös parannella vauhtiani, mutta yhä suhahteli ohitseni niin vanha kuin nuorikin. Pikkuhiljaa arvelin kuitenkin löytäneeni oikea pidon ja luiston suhteen ja hiihtolenkit venyivät kuin itsestään jo kymmenen kilometrin mittaisiksi ja jopa ylikin. Varsinainen testi oli sitten edestakainen matka Luukkiin, jonka selvitettyäni tiesin olevani valmis uhmaamaan Kuusamon tuntureita.

Rukalla resuttiinkin sitten viikon mittaan yhteensä 250 kilometriä, josta ilman harjoitusta olisi jäänyt viimeinen nolla pois. Maisemat olivat siellä kotinurkkia komeempia, mutta Lintuvaaran ladut ovat yhtä liukkaat ja hyvinhoitettut kuin Kuusamon korpimaisemissakin.

Nyt ymmärrän myös voitelun merkityksen, sillä iso osa hiihtonautinnosta oli asiantuntijan huoltamat sukset. Kyllä kuntosuorheilussakin kemialla alkaa olla yhtä suuri merkitys kuin kunnolla.

Tarja Pihlajisto

Missä on Lintuvaaran hyötyjätteen keräyspiste?

Lämpiminä kesäiltana tai kipakana kevätpäivänä oli hauska lasten kanssa lähteä kävelylle "maitotölkkiroskikselle". Kuopus istui rattaissa, maitotölkit ja lasipurkit rattaiden alaosan korissa (ei tarvittu muovipusseja). Esikoinen pyöräili tai käveli. Keräyspisteessä lajittelimme jätteet ja ihmettelimme ympäristössä lojuvia roskia. Pohdimme mihin ne oikeasti kuuluivatkaan. Huvi ja hyöty yhdistyivät retkelämme. Puhtaasti taloudellista hyötyäkin meille kertyi, sillä vaippavaiheessa roskia syntyi perheessämme niin paljon, että maitotölkkien lajittelu tosiasiaassa vähensi jätelaskuamme.

Nyt ihmettelemme, mihin kylämme keräilypiste hävisi? Astiat vietiin pois ja paikka siistiytyi. Mutta oliko se oikea vastaus itse ongelmaan?

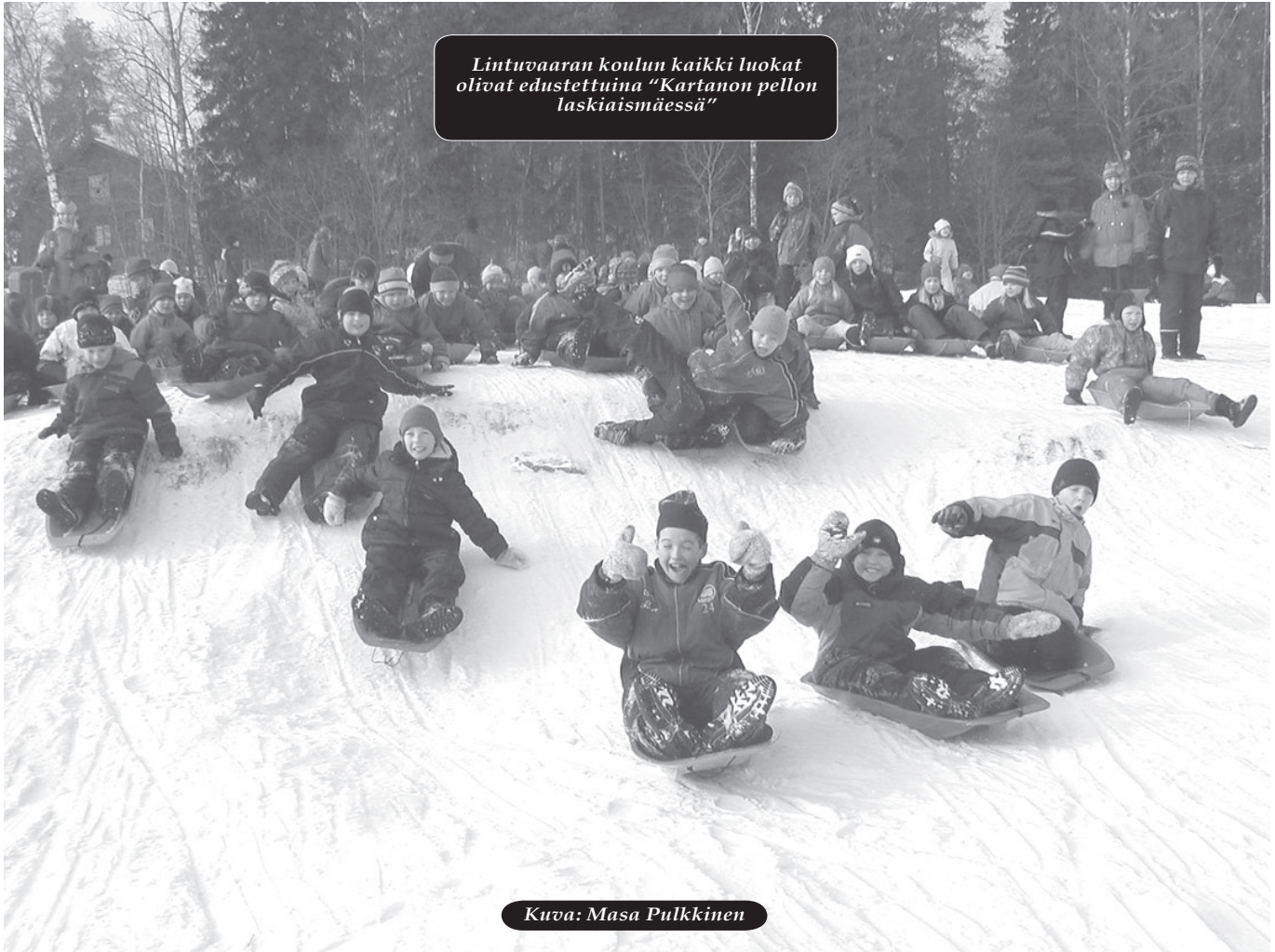
Jätehuollosta vastaavan viranomaisen YTV:n mukaan jätelainsäädäntömme on hiljan muuttunut siten, että pakkausjätteen (so. tavaroiden) tuottaja ja vain tämä on vastuussa jätteiden hyötykäytön järjestämisestä. Tätä kutsutaan tuottajavastuuksi. Enää ei siis viranomaistaho vastaa muusta kuin lasijätteen keruusta, siitäkin vain vuoteen 2005. Ruohonjuuritasolta katsottuna tilanne ei näytä toimivalta: Lintuvaarassa tuottajavastuu toteutuu paperinkeräyksen osalta mutta ei muiden hyötyjätteiden kohdalla ollenkaan.

Mielestäni jokaisella omakotialueella tulisi olla yksi keskitetysti hoidettu hyötyjätteen keräyspiste, mieluiten jonkinlaisen kävelymatkan etäisyydellä. Nyt tämä kuntalaisen "peruspalvelu" puuttuu lintuvaaralaisilta. Kauppakeskus Sellon (tuleva) jätteenlajittelupiste vaikuttaa hyvältä, mutta on meidän näkökulmastamme liian kaukana. Millä tavalla tuottajavastuu ja kuntalaisen lajitteluinnostus voisivat Lintuvaarassa yhdistyä?

Marja Sarmela

marja.sarmela@helsinki.fi

Lintuvaaran koulun kaikki luokat olivat edustettuina "Kartanon pellon laskiaismässä"

Kuva: Masa Pulkkinen

Talo täynnä palvelua

Tunnethan Koskisen kampaamon? Entä tiedätkö Piken-kioskin? Samassa talossa on pieni arkkitehtitoimisto sekä uutuutena kukkakauppa. Ei-kaunis talo vuodelta 1963, mutta tärkeä talo edelleen vuonna 2003 Lintuvaarantie 46–48:ssä.

"Parturi-kampaamo joustavasti auki ihmisten tarpeiden mukaan"

Kaarina Koskinen on pitänyt parturi-kampaamo Lintuvaarassa vuodesta 1973 ja nykyisessä paikassa hän aloitti 1977. Nyt hänen kanssaan töitä tekee kaksi muuta kampaajaa, joista toinen on hänen tyttärensä.

– Mukavinta täällä toimimisessa on ollut kivat asiakkaat. Olen pitänyt liikettä auki silloin, kun on ollut asiakkailla tarvetta. Meillä on toiminut myös haku- ja palautuspalvelu niille ihmisille, joilla on liikkumisongelmia. Haen kyllä asiakkaat kotoa ja vien takaisin.

Parturi-Kampaamo Koskinen on tehnyt myös kotikäyntejä.

– Niinä vuosina, kun olen täällä asunut ja tehnyt töitä, on Lintuvaara kasvanut. Asukasmäärä on varmaankin kolminkertaistunut.

Hänen liikkeessään on onneksi tilaa vielä neljännellekin työntekijälle, joten liike on valmis vastaamaan kasvun haasteeseen.

"Palvelua Piken-kioskilla joka päivä kymmenestä kymmeneen"

Kioskista tulee mieleen karamellit ja limpsa, mutta meidän Piken-kioskilla on valinnan varaa.

– Postipalvelujen lisäksi meillä on laaja valikoima tavaroita, mitä nyt ikinä sattuu tarvitsemaan. Monetkaan eivät tiedä, että myymme myös tuoretta pullaa ja pakasteissa on yllätysvieraita varten vain paistamista vaativia leivonnaisia.

Pikellä kioski on ollut vuodesta 1996 ja perhe asui Lintuvaarassa jo vuonna 1991.

– Mukavinta tässä työssä on se, että Lintuvaarassa asuu tosi kivoja ihmisiä. Hapannaamoja ei näy. Asukkaamme ovat vauvasta vaariin.

Haasteena Piken-kioskin työntekijät kokevat lasten ja nuorten näpistelyn estämisen. Helposti alkaa epäillä lapsia yleensä, vaikka vain osa harrastaa näpistelyä.

– Kioskista on muodostunut lapsille sellainen turvapaikka, jos on jotain hätätapausta. Meillä toimii myös löytötavaratoimisto, sillä tänne tuodaan paljon löydettyjä lapsasia ja jopa silmälasia. Toivottavasti ihmiset kysyvät meiltä, jos jotain on kadonnut.

Arkkitehtitoimisto

Helposti jää huomaamatta arkkitehtitoimiston ovi. Tämäkin liike on toiminut Lintuvaarassa jo pitkään ja omistaja on Lintuvaaran asukkaita. Lintuvaarantie 46–48:aan toimisto muutti vuonna 2001.

– Olen suunnitellut tyyppitaloja Lintuvaaraan. Lähinnä niiden sovittamista tontille. Olin mukana myös Seurakuntayhtymän arviointityöryhmässä, kun entiselle Paulakosken tontille valittiin hoivakodin ja seurakuntatalon voittajaehdotusta, kertoo arkkitehti Eero Korosuo.

Tällä hetkellä hänellä on iso suunnittelukohde, vanhusten hoivakoti Kiltakallioon Espoossa.

– Se harmittaa, että pankkipalvelut katosivat Lintuvaarasta. Täällä tarvittaisiin pankkiautomaattia.

Toimisto tarjoa palvelujaan myös lintuvaaralaisille lähinnä talon rakentamisessa ja isoissa muutostöissä.

– Olen aina valmis neuvotteluihin, sopimuksen mukaan, sanoo Korosuo.

Kuvassa Saara Niemi, kukkakaupan kummi ja Anja Tuovisen ystävä

Kukkakauppaa kolmessa sukupolvessa

– Äitini möi kukkia mm. Kauppatorilla. Minä olen myynyt niitä yli 15 vuotta ja tyttäreni pitää kukkamyyntiä Läkipäntorilla, kertoo Anja Tuovinen.

Hänen uusi myymälänsä avautui ennen viime joulua. Kolme ja puoli vuotta sitten hän muutti tyttärensä perheen kanssa Lintuvaaraan. Talo valittiin läheltä Postipuun koulua, koska koulu oli kuuluisa siitä, että siellä ei ole koulu-kiusaamista. Se tuntui sopivalta paikalta tyttärenpojalle. Hyvin on koko perhe viihtynyt rauhallisella ja tunnelmallisella Lintuvaaran alueella.

– Kukkakauppiaan työ on kiinnostavaa. Kukkajajikkeet vaihtuvat aina vuoden-aikojen mukaan ja vaihtelu virkistää. Kukkien avulla voi arkea juhlistaa, innostuu kauppias Tuovinen.

Tuon tietää myös Helmi-koira, joka nauttii kukkien kauneudesta emäntänsä liikkeessä.

Kuvat:

Masa Pulkkinen

Haastattelut:

Päivi K. Pakkanen

Lintuvaaran 'asumisromantiikka'

Olen pari kertaa sauvakävelyllä pitänyt kameran mukana. Otin muutaman kuvan näistä vanhemmista nostalgioita herättävistä omakotitaloista Nostoväentien/Kirkkalantie/Hippiäisentie-alueelta.

Kuvassa 1 on kaksi vanhaa kodikasta ja romanttista omakotitaloa. Tämän tyyliä on paljon Ruotsissa, missä vaalitaan, peruskorjataan ja remontoidaan tällaisia vanhoja taloja. Perinteet ja kansallinen itsetuntokin pysyy siten korkealla.

Kuvassa 2 on suurehko ja aika uusi mutta hyvin perinteisen näköinen omakotitalo. Tästä talosta tulee aina mieleen sukulaisteni kartanon päärakennus, joka oli juuri tätä tyyliä, mutta monta kertaa suurempi, Valkeakosken Sääksmäellä. Sieltä ovat lapsuuteni kauneimmat muistot.

Kuvassa 3 on ehkä 60–70-lukua edustava mielestäni myös vielä kodikasta ja romanttista asumista edustava talo.

Kuvassa 4 on varmaankin tällä tiellä vanhin rakennus mansardikattoineen. Talo näyttää hyvin säilyneeltä ja hoidetulta, toivottavasti sitä ei pureta koskaan. Meillä Suomessa on valitettavana tapana purkaa kaikkea vanhaa ja rakentaa uutta tilalle. Sitten vuosien kuluttua kadutaan katkerasti, kun perinteikkäitä rakennuksia on hävitetty. Jossain elämän vaiheessa moni haluaa palata juurilleen tai ainakin perehtyä sukunsa menneisyyteen.

Vielä kuva 5. Muistatteko kun meillä täällä Lintuvaarassa oli oma pankki, SYP, ja sitä vastapäätä Paulakosken ruokakauppa!

Keväisiä muisteluhetkiä muillekin toivottaa

Margit Lundström

Katri Sarmavuori on Espoon kirjailijoiden puheenjohtaja ja ammatiltaan professori. Hän on kirjoittanut kotitalostaan neljä runoa kokoelmassaan Ihmettelyä, elämää, työtä (Fenix 1999). Hänen äitinsä, Leppävaarassa opettajana ollut Inni Meriö julkaisi runsaasti runoja Espoon Sanomissa 1960-luvulla.

Prof. Sarmavuori on kiinnostunut lintuvaaralaisten muistoista osana Espoon kaupungin projektia. Ota yhteyttä email: katsar@utu.

“Rautatien rakentaminen ja pysäkki Leppävaaran kohdalla toi viime vuosisadan alussa paikkakunnalle asukkaita. Venäläiset rakensivat taloja, joista he luopuivat, kun Suomi itsenäistyi. Tällainen venäläisten rakentama tönö oli kotitaloni nykyisessä Lintuvaarassa eli silloisessa Hara-kassa. Talo purettiin 1980-luvun lopulla. Tönön asukkaiksi ilmaantui nuoripari vuonna 1929, joka haaveili suurperheestä. Niin pariskunnalle kävikin.”

‘Pakko-vuokralaiset’ harmittivat

Lapsuuteni Leppävaaran Lintuvaarassa on täynnä muistoja lämpimistä kesistä, hauskoista mäenlaskuista kotitiellä talviaikaan ja leikeistä suuren pihan leikkipaikoilta. Muistoihin liittyy piikikkäinä ‘pakkovuokralaiset’ ja kansantalossa käyntini, josta sain kovan läksytyksen. Tonttimme oli Lintuvarantien ja Hempontien kulmassa.

Hempontie on nykyisin muutettu Puna-tulkuntieksi. Sen varhaisin nimi oli Kansantie, joka jatkui valtatie yli. Kotitalomme osoite oli Kansantie 5. Kotitalosta on paljon muistoja. Asuin siellä syntymävuodestani 1945 siihen asti, kunnes muutin äitini kanssa Laajalahteen, uuden koulun opettajaasuntoon 1953. Kävin ensimmäisen luokan Harakan puukoulua Hillevi Salmon luokalla.

Talomme oli kaksikerroksinen puutalo, huvila, jota oli laajennettu. Tontti oli alun perin lohkaistu Bergansin tilasta. Venäläinen pariskunta oli rakentanut siihen huoneen ja keittiön. Vanhempani ostivat sen ja laajensivat sen huvilaksi. Siinä oli sisääntuloeteisen jälkeen iso kuisti, jossa oli suuret ikkunat. Siinä ei ollut uunia, joten se oli kylmä tila. Talossa oli kaksi sisäänkäyntiä. Keittiönrapuista pääsi kylmään eteiseen ja siitä keittiöön. Keittiössä oli alkovi palvelijaa varten. Pääsisäänkäynti oli keittiön viereiseen huoneeseen, jota kutsuttiin ruokailuhuoneeksi. Sen vieressä oli suuri huone, joka jakautui saliin ja makuuhuoneeseen. Yläkertaan meni raput kuistilta. Yläkerrassa oli halli, keittiö, makuuhuone ja iso sali. Huoneet lämmitettiin kaakeliuuneilla. Talo oli väriltään kermankeltainen. En muista, että sen ulkopintaa olisi tarvinnut maalata uudestaan. Talon sisääntuloportaat sen sijaan kuluivat nopeasti. Niitä uusittiin usein.

Talossa oli kunnon kellari pohjakerroksessa. Sinne mentiin ulkokautta erillisestä ovesta. Sisareni olivat siellä sota-aikana pommituksia paossa. Muuten siellä säilytettiin perunoita ja kylmänä pidettäviä ruokatavaroita, sillä jääkaappia ei ollut. Talossa oli taitekatto. Kattohuopaa jouduttiin uusimaan. Ullakolle piti mennä erillisiä tikkaita pitkin kattoluukusta. En muista käyneeni siellä koskaan. Alakerran kuistilassa oli suuri seinällinen komero. Siellä oli paljon tavaraa ja jos jotakin.

Taulujamme en muista. Sen sijaan kuulin usein äitini kertovan siitä, kuinka yläkerran suuressa kirjastohuoneessa oli ollut Dante Aligierin luonnollisen kokoinen pääpatsas. Se oli joidenkin lasten mielestä kovin pelottava. Olihan se tuimannäköinen suurinenäinen mieshahmo. Lapsi ei uskaltanut mennä yläkertaan patsaan vuoksi ja oli valittanut. “Kyllähän minä menisin sinne,

mutta kun siellä on se Antti!”

Pihalla oli suuri puutarha. Siellä kasvoi marjapensaita ja omenapuita. Ison kiven juurella oli raparperipenkki. Aitana tielle olivat sireenipensaat. Kukkapenkkejä oli paljon. Sireenipensaiden muodostamia puistikkoja oli kaksi. Toiseen sireenipensaat oli istutettu puoliympyräksi.

Sireenien takana oli iso nurmikko. Pihalla oli suuria koivuja ja havupuita. Talon ja valtatie välissä oli metsikkö, jossa maantien aikaan ennen asfaltointia kasvoi paljon mustikoita. Metsäpolku johti naapurin pihalle. Siitä pääsi hie-man suorempaan kylän kaivolle. Myöhemmin siihen tuli vesiposti. Suuren pihamme reunassa oli ulkora-kennus, ulkovessa ja liiteri. Niiden vieressä oli tunkio. Sauna oli yhteinen alatalon kanssa. Saunassa oli pukuhuone, löyly- ja pesuhuone sekä liiteri.

Talossa asuivat isäni Urho Meriö ja äitini Inni Vilhelmiina Meriö (o.s. Leino) vuodesta 1929, jolloin he muuttivat sinne Helsingin Kalliosta Hämeentie 2:sta. Heille syntyi neljä tytärtä. Sodan jälkeen he saivat vielä minut Katri Irmelin 1945.

Taloon tuppautui sodan aikana pakko-vuokralaisia. Helsingistä tulivat Virtaset ja Kekki. Vepsät asuivat yläkerrassa 1948–55. Talon oma väki ei saanut tiloja käyttöönsä, vaikka olisi halunnut. Naimisiin mennyt sisareni Anneli joutui asumaan yhdessä huoneessa miehensä ja kahden poikansa kanssa. Myöhemmin kun asuin jo Laajalahdessa, yläkerta oli joinakin aikoina vapaana ja oleilin siellä äitini kanssa kesällä. Kävimme viikonloppuisin usein Lepuskissa. Kun sisareni perheeseen tuli televisio, kävimme siellä katsomassa ihmettä. Jotkut murosien vuodet tuntuivat siellä pitkästyttäviltä, kun talossa oli pikkulapsia. Keräsin kasveja ja opettelin niiden latinalaisia nimiä.

Lapsuusmuistoista on säilynyt kommunismivihan istutus. Olin mennyt naapuristossa asuvan tytön perheen mukana kansantalon juhliin. Sisareni mies Aarre Vestama haki minut sieltä pois kesken juhlan, olin istunut etupenkillä. Sain niin kovat haukkumiset ja uhkailun vitsankäytöstä, että olen siitä lähtien kammonnut kommunismia ja kommunisteja maailman pahimpana asiana.

Kaksi sisartani asui pitkään talossa. Keskimmäinen sisareni Anneli Vestama muutti pois 1973 ja nuorin sisareni Marja-Liisa Kuittinen jo aiemmin Helsingin Kannelmäkeen. Kun yläker-
ran iso huone vapautui, vein sinne tavaroitani. Ne eivät kuitenkaan säily-
neet. Talossa asui sisarentytär, joka
väitti niiden muuttuneen sahanpuruksi.
Kotitaloni oli pitkään kaameana rötte-
lönä. Saimme sen vihdoinkin myydyksi
1980-luvulla. Talo purettiin. Siihen
rakennettiin uusi rivitalo vasta vuonna
2000. Naapuritontti oli tätini hallussa.
Hän piti sitä kesäpaikkanaan eikä
suostunut myymään mistään hinnasta
palstaansa. Vanha huvila oli talvisin
autiona ja muuttui röttelöksi. Tätini
joutui purkamaan sen. Hän rakennutti
veljensä vielä eläessä entiselle pellolle
uuden saunan, jonka kamari oli myös
kesämökki. Hän vietti siellä kesäsun-
nuntait. Kävin silloin tällöin katsomassa
häntä ja sisartani, joka piti hänelle
seuraa.

Tontti oli isäni nuorimmalle sisarelle
Ella Tuulikki Meriölle hyvin rakas.
Hänen vanhempansa olivat sen hank-
kineet ja hän oli tottunut käymään
siellä aina viikonloppuina. Hänen
varsinainen asuntonsa oli Helsingin
Kalliossa. Eläkkeellä ollessaan Tuulikki
kävi kesäisin Lintuvaarassa. Kävin
häntä tapaamassa pari kertaa kesässä.
Samalla katselin myös, mitä omalle
kotipihalleni kuului.

Katri Sarmavuori

Lintuvaaran Omakotiyhdistyksen VUOSIKOKOUS

**pidetään keskiviikkona 23.3. klo 18.30
Lintumetsän koululla.**

**Vuosikokousasioiden lisäksi keskustellaan
'Paulakosken tontin' rakennushank-
keesta. Seurakuntayhtymästä tulee joku
kuntelemaan lintuvaaralaisten mieli-
piteitä siitä, mitä palveluja tulevaan
seurakuntataloon toivottaisiin.**

**Paitsi seurakuntataloa Lintuvaarassa on
vielä muitakin haasteita, joiden hoita-
misessa kaikkien tyydytykseksi on paljon
työtä ja johtokuntaan kaivataankin
osaavia ja aikaansaavia ihmisiä, jotka
saavat asiat luistamaan. Jos haluat
vaikuttaa Lintuvaaran asumisviihtyvyy-
teen, nyt on siihen oiva mahdollisuus!
Tervetuloa mukaan toimimaan!**

Laku & Oliver

Tavallista

Parempi

Ruokakauppa

K K K
SUPERMARKET

YKKÖS
halli

K-YKKÖSHALLI
MYYRMÄKI
LIESITORI 1
P: 530 8550

K K K
SUPERMARKET

WWW.KAUPPAAN
KOTIINKULJETUS
UUTUUDET
TARJOUKSET
KAUPAN OSASTOT
PALVELUPISTEET
NEUVONTA
PALAUTE

P L U S S A

K-NETTI.COM
K-RYHMÄ

KAUPPAALUOKAT:

LANSI-VANTAA 01600-01760
ITÄ-VANTAA 01200-01530
KLAUKKALA 01800-01820
HELSINKI 00590-00440
ESPOO 02600,02610,
-620,-630,-660,-680,-710,
-720,-730,-920,-940,-970.
KAUNIAINEN 02700

PIRKKA

WWW.SUPERMARKET.FI

YHTEISTYÖKUMPPANIT

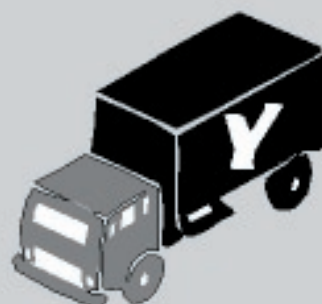
UUTUUDET

MYYMÄLÄMME
ON AVOINNA:
ARKISIN 9 - 21,
LAUANTAISIN
8-18 !

*Tervetuloa Ykköshallin
Netti-kauppaan !*

Avoinna
24 tuntia/vrk

Ykköshallin Netti-kauppa on
avoinna 24 tuntia vuorokaudessa.
Näppäile vain **www.ykkoshalli.fi**
ja voit kätevästi tilata tarvitsema-
si tuotteet meidän toimittama-
na, suoraan kotiisi, työpaikallasi
tai vaikka työpaikkasi keittiöön.
Lisäksi toimitamme päiväkodeil-
le ja vanhusten palvelutaloihin.
Lisätietoja myymälässämme
antaa Marko Sundell
puh: 530 855 35

Anne ja Harri Sihvonon
Kauppiaspari

OTKOTIE PALVELUUN

Valitse palvelu

P L U S S A

